

Запазени сж особено ценни сведения за търговията въ Пловдив следъ 1614 г. Отъ завещанието на Марко Раосавичъ, направено въ Одринъ, се разбира, че той е билъ пловдивски търговецъ (*negociante di Filiporoli*). Следъ като направилъ дарствени разпореждания за дубровнишката капела въ София и Бачковския манастиръ¹⁾, той дава сведения за своитъ задължения. Въ съдружие съ другъ известенъ търговецъ — Биаджио Каврияга, той ималъ вложенъ капиталъ 1000 талера. Отъ стокитъ и ефектитъ на съдружието имъ той изброява: 119 човала съ вълна, изпратена въ Венеция, 330 броя биволски кожи при съдружника му, 100 парчета волски и малки биволски кожи въ дюкяна въ Пловдивъ, а въ Одринъ — 2 топа червени платове отъ по 70 см., както и разни други платове, материи и кожи въ пловдивския дюкянъ, като флорентийски дамаски, карисеи, черни агнешки обработени кожи и др.²⁾ Като епитропи на завещанието търговеца посочва Радо Сладоевичъ, Гиоргио Гради, Пиеро Лочияни и Джиовани Димитри. Това сж били търговци, които пребивавали почти постоянно въ Пловдивъ³⁾. За свидетели сж подписали Лука ди Жаманя, Андрея Сорго и Martino Natali, — всички познати като търговци-дубровчани изъ българскитъ земи⁴⁾.

Дубровнишката колония въ Пловдивъ презъ това време не е била значителна по брой. Все пакъ тя правила впечатление на всички пжтешественици, които сж минавали презъ града. Така въ пжтописа на Адамъ Веннеръ отъ 1616 г. се казва, че Пловдивъ билъ населенъ отъ българи, дубровчани, гърци и турци⁵⁾. Въ единъ църковенъ докладъ отъ около 1623 г. се казва, че въ града имало не повече отъ 5 дубровнишки кжщи, основани отъ търговци⁶⁾. Въ друго едно завещание отъ 1612 г. на дубровчанина Николо Поповичъ се споменава Марко ди Радо като пловдивски търговецъ, който ималъ да му дължи срещу получени отъ него манифактурни стоки⁷⁾.

Отъ 1630 г. е запазено завещанието на твърде известния дубровчанинъ — Радо ди Радо, починалъ презъ 1631 г. въ Пловдивъ. Както видѣхме и по-горе, той презъ 1610—12 г. е билъ твърде активенъ търговецъ, като изнасялъ кожи презъ Варна за Дубровникъ и Анкона, а не рѣдко и по сухо — презъ София; изнасялъ е кожи дори отъ

¹⁾ „... Item lasso alla capella di Sofia tallari dieci. Item lasso al Monasterio detto Bacha appresso Stanimaca tallari dieci“. Test. т. 55 ф. 82V^o.

²⁾ „Le robbe e gl'effetti della compagnia sono sacca cento e dicinove di lana, mandate in Venezia in essere et cori buffalini trecento e trenta in mano di nostro Cavriaga, come appare al mio libro. Item cori bovini e piccoli buffalini cento in casa in Plovdin. Item qui panni dua scarlatini di 70... Item in bottega in Plovdin... braccia quindici damasco fiorentino paonazzo, e di piu pelizze negre agnelline... Item in bottega in Plovdin braccia tredecit di panno paonazzo...“ п. т. 83 сл.

³⁾ „Item voglio che siano epitropi et esequitori della detta mia volonta e mio testamento... Rade Sladoevic, Georgio Gradi, il Signor Piero Locialli, Signor Giovanni Dimitri...“ п. т.

⁴⁾ „Luca di Zamagno son testimonio come questo e la volonta del testamento. Andrea Piero di Sorgo son testimonio come sul detto.

Martino Natali son testimonio come sopradetti“... п. т. 83V^o.

⁵⁾ Matković, ц. с. Rad 130 стр. 150.

⁶⁾ Fermentžin, стр. 21.

⁷⁾ „... Item pezza una verde chiara di carisee intiera in mano di Marco di Rado in Philippoli datali per avanti per conto mio, credo, che sarrà di braccia 35 in circa...“ Test. т. 54 ф. 224.